

Формування системи науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів

Олексій ЧЕРНИШОВ,

кандидат педагогічних наук,
ректор Донецького обласного інституту
післядипломної педагогічної освіти,

Лідія ЧЕРНИКОВА,

кандидат педагогічних наук, доцент,
проректор з науково-педагогічної роботи
Донецького ОІППО

Освітні реформи – це не лише зміни методів, способів і технологій, а й зрушення в діяльності тих, хто навчає, і передусім, тих, хто навчається. Це розширення можливостей компетентного вибору особистістю свого життєвого шляху. Тож виклики XXI століття важливо спрямовувати в ім'я Педагогіки дитиноцентризму, в ім'я культу особистості дитини.

Перетворення щодо образу нової школи, іміджу регіону тривають. Важливим є обґрунтований вибір функцій діяльності, масштабів, пріоритетів і цінностей. Управління розвитком освітніх процесів реалізується на трьох рівнях – стратегічному, технологічному й особистісному. Багаторівневість забезпечує єдність освітніх ідей та проблем, що потребують розв'язання.

Питання якості освіти залишається основним у системі національної освіти. Варто зазначити, що на шляху пошуку способів його вирішення важливого значення набувають ідеї глобалізації та інтеграції. За роки незалежності України зростає кількість закладів освіти різних типів, з'явилися різні форми власності у цій сфері, форми організації навчання, механізми фінансування. Відбувається впровадження інноваційних методів роботи в діяльність методичних служб тощо.

Процес забезпечення якості освіти пов'язаний також із вирішенням певних питань, зокрема щодо поширення перспективного педагогічного досвіду з удосконалення якості освітніх послуг, організації науково-методичного супроводу системи управління якістю освіти, вироблення активної взаємодії суб'єктів єдиного освітнього простору тощо.

Проблеми управління освітою на різних рівнях висвітлено в наукових працях Л.І. Даниленко, В.І. Пуцова, К.М. Старченка, Г.В. Єльнікової, Л.М. Карамушки, Л.М. Калініної, С.І. Подмазіна та ін. Моделі

управління методичною роботою, зокрема в системі післядипломної педагогічної освіти, розглядаються М.В. Артюховим, Л.П. Ільєнко, Н.Я. Лукіною, В.В. Олійником, М.П. Поташником та ін.

Теоретичні й методичні аспекти вивчення перспективного педагогічного досвіду, впровадження в практичну діяльність шкільних колективів та методичних служб доробку вчителів-майстрів досліджувалися та висвітлювалися в працях таких відомих науковців, як Ю.Бабанський, І.П. Жерносок, М.Ю. Красовицький, В.Ф. Паламарчук, І.П. Підласий, М.Д. Ярмаченко та ін.

Однак аналіз наукової літератури засвідчує, що в сучасних умовах системних зрушень недостатньо вивчаються питання функціонування методичних служб, зокрема, як важливого компонента регіональної системи підвищення кваліфікації, координації діяльності методичних структур, створення нових моделей мережевої взаємодії та науково-методичного супроводу інноваційних процесів.

У контексті пошуку шляхів розв'язання вищезначених проблем відбувається становлення структурних нововведень – освітніх округів, в основу яких покладено принцип інтеграції матеріальних, кадрових та інтелектуальних ресурсів. Структурні нововведення потребують змін в управлінській і методичній діяльності. У Донецькій області функціонує 231 освітній округ. Призначення Донецького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти безпосередньо й стратегічно пов'язане з навчальною та науково-дослідницькою діяльністю, мета якої – створення єдиного інформаційного, науково-освітнього простору в регіональній системі післядипломної педагогічної освіти.

Інноваційна діяльність інституту спрямована не лише на розвиток освіти в регіоні, а й на соціально-економічну сферу шляхом удосконалення структурно-функціональної організації наукової та

науково-методичної роботи. У цьому контексті одним із пріоритетних напрямів його функціонування є науково-методичний супровід діяльності освітніх округів, що розглядається нами як важлива складова системи неперервної освіти, її базовий елемент і рушійна сила розвитку.

Під час формування системи науково-методичного супроводу враховувались інноваційність освітньої моделі, її поліструктурність та поліфункціональність. Складність цього процесу обумовлена сутністю самої управлінської проблеми. Тому на перших етапах було визначено завдання, пов'язані зі створенням освітніх округів, а саме: визначення принципів їх формування, окреслення меж централізації та децентралізації в управлінні цими процесами, розроблення локальних нормативних документів (Положення про освітній округ, форми договору про співпрацю, єдиного робочого навчального плану, механізму взаємодії суб'єктів освітніх округів).

Методологічну основу становить системний підхід, складовими якого є наявність мети, елементів системи, специфічних зв'язків між ними та між інституціями, що беруть участь у науково-методичному забезпеченні діяльності суб'єктів освітніх округів. Системний підхід орієнтує на цілісне проектування науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів з урахуванням різноманіття їхнього функціонування та розвитку.

В умовах змін у діяльності методичних служб усіх рівнів особливого значення набули процеси модернізації функцій науково-методичної роботи, особливо таких, як координаційна, моделювальна, прогностична. Необхідність оновлення координаційної функції зумовлена наявністю проблем організаційного та методичного характеру в діяльності освітніх округів, забезпечення науково-методичного супроводу інноваційних процесів, пов'язаних з новими елементами в інфраструктурі методичних служб. Стратегія роботи інституту в цьому напрямі орієнтована на мережеву взаємодію, скоординованість дій закладу та методичних служб регіонального рівня щодо різних аспектів діяльності. Визначено спільні напрями діяльності з формування системи науково-методичного супроводу:

- розроблення моделей організації мережевої взаємодії в рамках освітніх округів (окружні методичні центри, об'єднання, центри супервізії тощо);
- здійснення моніторингу потреб і проблем методичних працівників щодо організації діяльності округів та проведення відповідних досліджень;
- науково-методичне забезпечення діяльності базових опорних навчальних закладів;
- створення єдиного освітнього простору на базі округу, формування нових моделей науково-методичного супроводу інноваційних процесів, моделей суспільної підтримки системи освіти;
- забезпечення підготовки педагогічних кадрів до нововведень та інноваційної діяльності, раціональне використання їхнього творчого потенціалу;

реалізація навчальних програм на основі нових знань і досвіду.

Для розв'язання проблем якісного науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів інститут розробив організаційно-функціональну модель обласної освітньої мережі. Вона орієнтована на мережеву взаємодію всіх суб'єктів щодо різних напрямів інноваційної діяльності (див. табл.1).

Таблиця 1

Організаційно-функціональна модель обласної освітньої мережі

Диверсифікація мережі	Функції учасників мережі
Освітні округи	Центри щодо реалізації процесу навчання, використання матеріально-технічної бази, кадрового забезпечення
Обласні заклади, що мають статус експериментальних майданчиків, шкіл-лабораторій	Науково-методичні центри з організації та впровадження результатів педагогічних досліджень
Обласні базові школи	Ресурсні центри з дослідження перспективних напрямів розвитку системи освіти, впровадження інноваційних технологій, надання методичної допомоги школам-супутникам
Обласні мережеві школи	Ресурсні центри кооперативної моделі, на базі яких здійснюється підвищення кваліфікації педагогічних кадрів, впроваджуються інноваційні моделі навчання, розробляються технології методичного супроводу

Кафедрами, відділами, обласними творчими групами інституту проведена значна робота, зокрема щодо створення інформаційної бази освітніх округів, розроблення нових моделей мережевої взаємодії на рівні освітнього округу, забезпечення розвитку мережі опорних шкіл та стажувальних інноваційних майданчиків, які охоплено програмами підвищення кваліфікації проблемних курсів.

Моделювання округів на Донеччині здійснювалося у такий спосіб:

- шляхом використання наявного освітнього простору з мінімальними змінами, доповненнями, з урахуванням реалій і можливостей;
- шляхом моделювання необхідного простору на основі конкретної концепції з урахуванням можливостей освітніх закладів, вимог району і всіх суб'єктів освітнього процесу.

Серед проектних моделей найбільш дієвими та ефективними виявилися такі:

1. *Окружна модель організації допрофільної підготовки та профільного навчання учнів в умовах сільського регіону.*

На базі Мар'їнського району від 2005 року функціонує освітній округ, що має назву «Районна різнопрофільна школа». Основу моделі становить паритетна кооперація загальноосвітніх закладів та методичних служб всіх рівнів (шкільної

–окожної–районної–обласної). Завдяки їй створено спільні концепції, програми, плани взаємодії та супроводу суб'єктів навчально-методичного простору. Ідеї моделі рекомендовано для впровадження в масову практику.

Одним із важливих завдань методичних служб, задіяних в організації і супроводі окожної моделі, є творча трансформація нових педагогічних ідей та перспективного педагогічного досвіду в практику модернізації районної освіти, набуття педагогічними кадрами досвіду роботи в умовах освітнього округу. Методичний проект щодо допрофільної та профільної підготовки успішно репрезентовано на обласному конкурсі «Кращий працівник року» в номінації «Інноваційна діяльність методичної служби».

Нині на базі району в системі науково-методичної роботи успішно діють ефективні форми поширення та впровадження узагальненого досвіду:

- школи технологічного досвіду;
- педагогічні майстерні;
- виставки тощо.

2. *Модель діяльності освітніх округів на принципах мережевої організації та маркетингу.*

Модель упроваджено в більшості міст та районів області. Найбільш успішно працюють освітні округи міст Держинська, Горлівки, Краматорська та Ясинуватського району. Комплексне моделювання й мережеве проектування діяльності окожних методичних служб, їхня співпраця зі структурними підрозділами інституту здійснювалися на засадах регіональної програми «Впровадження компетентнісно орієнтованого підходу в навчально-виховний процес», що дало змогу реалізувати тьюторський, кураторський супровід методичних і педагогічних кадрів як засіб активізації професійної рефлексії, забезпечення готовності педагогів до освоєння нововведень та інноваційної діяльності в рамках округу. Така мережева модель є децентрованим комплексом взаємопов'язаних блоків відкритого типу, здатним розширюватися шляхом охоплення нових ланок, соціальних партнерів, що надає їй гнучкості та динамічності. Новою ланкою в цій моделі є окожні методичні центри та об'єднання, що взаємодіють з іншими традиційними ланками – міськими (районними) методкабінетами (центрами) – шкільними методичними об'єднаннями. Модель мережевої взаємодії в рамках освітнього округу розглядається нами як засади діяльності методичних служб щодо виявлення і розвитку педагогічних ініціатив для вирішення завдань із досягнення нової якості освіти. Вона передбачає зміни в діяльності методичних служб щодо оновлення технології, змісту, форм і методів роботи з педагогічними кадрами освітніх закладів, створення інноваційних програм, проектів.

Досвід апробації моделі підтверджує, що мережева організація діяльності методичних служб округів сприяє:

– інноваціям у науковій і методичній роботі в усіх освітніх установах округу;

– підвищенню ефективності використання методичних ресурсів;

– розширенню можливостей для підвищення рівня професійної компетентності педагогічних і методичних кадрів;

– розвитку окожних систем і формуванню єдиного освітнього простору.

3. У м. Маріуполі, освітній простір якого налічує 178 навчальних закладів, дієвою є *інтегрована модель територіальної освітньої системи*, до складу якої увійшло дев'ять освітніх округів. У науково-методичному центрі міста створено методичну раду, яка опікується забезпеченням умов для створення продуктивного простору в рамках загальноосвітнього округу. З метою психологічного супроводу всіх учасників навчально-виховного процесу в освітніх округах відкрито нові структури – **мобільні соціально-психологічні пункти**. Це є важливою ознакою нового в системі науково-методичного супроводу. Нині, розроблені спільно з ОІППО, проектні моделі передбачають не лише зміни в діяльності методичних служб усіх рівнів, а й створення нових проектів науково-методичного супроводу, спрямованих на розвиток педагогічних кадрів регіону, об'єднаних ідеєю інноваційного поступу.

На часі подальше вдосконалення принципів організаційного, координаційного науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів, зокрема:

– принципу ефективності управління методичними структурами в окрузі;

– принципу планування і прогнозування методичних заходів щодо роботи з кадрами, підвищення їхньої професійної компетентності;

– принципу зворотної інформації;

– принципів координації, кооперації, взаємодії всіх суб'єктів діяльності з метою створення в округах нових моделей науково-методичного супроводу інноваційних процесів.

Досліджуючи проблему науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів, інститут інтегрує діяльність методичних служб шляхом систематизації та аналізу даних зовнішньої та внутрішньої інформації, а також забезпечує успішну реалізацію координаційної функції.

Основними **напрямами координаційного супроводу** діяльності освітніх округів є:

1. Координація діяльності районних (міських) методкабінетів (центрів) у рамках освітніх округів.

2. Координація співпраці науково-методичних центрів, відділів, кафедр інституту з регіональними та окожними методичними структурами щодо організаційно-інформаційного забезпечення, організації та координації знакових, представницьких заходів, діяльності опорних навчальних закладів.

3. Координація діяльності методичних служб усіх рівнів на принципах мережевої взаємодії з питань моделювання, вивчення, узагальнення та впровадження перспективного педагогічного досвіду.

4. Координація контрольно-аналітичної, діагностичної діяльності структурних підрозділів ОІППО і РМК (НМЦ) щодо реалізації комплексних тематичних вивчень проблеми діяльності освітніх округів, науково-методичного супроводу цієї діяльності та підготовки матеріалів на розгляд вченої та науково-методичної рад.

Безперечно, у контексті прийняття нових державних стандартів, процесу реформування на цих засадах загальної середньої освіти актуалізується питання пошуку шляхів оновлення діяльності методичних служб, досконалого володіння кожним педагогом, методистом складовими психолого-педагогічного та науково-методичного супроводу. У свою чергу, розвиток методичних та управлінських інновацій стимулює зміни в системі неперервної освіти педагогічних кадрів. Оновлення регіональної системи післядипломної педагогічної освіти здійснюється за рахунок розширення спектра освітніх послуг, урізноманітнення моделей, програм і модулів навчання, створення умов для підвищення кваліфікації за мережевою взаємодією з використанням досвіду та потенціалу інноваційних шкіл, кращих педагогів, активного розвитку мережі інноваційних структур, включення їхнього практичного досвіду в програми підвищення кваліфікації як обов'язкової складової курсової підготовки.

Для розв'язання проблеми щодо створення в освітніх округах єдиного освітнього простору, їх ресурсного забезпечення у системі післядипломної педагогічної освіти визначено певні напрями роботи з педагогічними кадрами:

1. Проведення курсів тематичного спрямування, зокрема: «Організаційно-методичне забезпечення інклюзивної освіти в умовах освітнього округу», «Науково-методичне забезпечення діяльності районних (міських) методичних формувань педагогічних працівників в умовах єдиного освітнього простору», «Розвиток лідерського потенціалу базових шкіл» тощо.

2. Робота з педагогічними колективами базових закладів освіти, де зосереджені сучасні освітні ресурси округу:

– проведення корпоративного навчання педагогічних кадрів опорних шкіл округу;

– організація роботи авторських творчих майстерень (АТМ) як інноваційної моделі дисемінації перспективного педагогічного досвіду на засадах модульно-продовженого навчання педагогів на курсах і в міжкурсовий, міжтестастійний період;

– спрямування діяльності базових шкіл округів на дослідження таких актуальних освітніх проблем, як профільне навчання, ресурсне забезпечення профілів; розвиток творчого потенціалу дітей, робота з обдарованими учнями; інклюзивна освіта; забезпечення дошкільною освітою дітей відповідного віку; впровадження здоров'язбережувальних технологій у регіональну систему освіти; формування інноваційної культури педагогічних кадрів тощо.

Базові навчальні заклади успішно виконують функції ресурсних центрів з інноваційним потенціалом, що поширюється не лише на освітній округ, а й на всю освітню мережу. Дослідно-експертна функція освітніх закладів, шкіл-лабораторій, експериментальних майданчиків окружних структур забезпечує розроблення та моніторинг інноваційних проектів.

Склався певний алгоритм дослідницької діяльності методичних служб усіх рівнів, що передбачає:

– складання банку даних інноваційного досвіду з означеної проблеми;

– об'єднання у творчі групи, формування майданчиків для дослідження;

– виявлення професійних проблем, запитів учасників дослідно-експериментальної діяльності;

– індивідуальне планування методичного супроводу;

– розроблення рекомендацій щодо дослідження проблеми та шляхів її розв'язання, впровадження перспективного досвіду;

– обмін досвідом з іншими освітніми закладами через сайти, семінари-практикуми, майстер-класи, «круглі столи», презентації, методичні фестивалі тощо.

Педагоги-майстри базових шкіл беруть участь у різноаспектній проектній діяльності. У поточному році організовано роботу 30 авторських творчих майстерень (АТМ), у тому числі з проблем науково-методичного супроводу діяльності педагога в освітньому окрузі, з них 14 діють у рамках системи курсової перепідготовки, 16 – у міжтестастійний період. АТМ започатковано як з метою удосконалення змісту та розширення форм і моделей підвищення кваліфікації педагогічних працівників, так і для розкриття творчого потенціалу кращих учителів-новаторів, педагогічних колективів, трансформування сучасних ідей і технологій у масову педагогічну практику.

Упродовж останніх семи років на базі інституту працюють школи молодих творчих педагогів (методистів, керівних кадрів). Модульний принцип побудови освітніх програм дозволяє включити до інваріантної чи варіативної складової навчальних планів такі актуальні модулі: «Удосконалення цілісної інтегрованої системи науково-методичної роботи в контексті неперервної освіти», «Науково-методичний супровід діяльності базових та опорних закладів освіти», «Координація діяльності методичних служб та методичних об'єднань (структур) з питань упровадження інноваційних моделей діяльності та освітніх технологій», «Оновлення системи управління науково-методичною роботою у міжкурсовий період» тощо.

Робота над виконанням завдань регіональної програми «Освіта Донеччини. 2012–2016 роки» потребує зосередження зусиль методичних служб усіх рівнів для пошукових досліджень і спільних професійних дій – моделювати, аналізувати досвід, розробляти спільну стратегію інноваційної діяльності, проводити знакові методичні заходи.

Упродовж 2012–2013 років в ОІППО для різних категорій педагогічних та керівних кадрів освітніх округів було проведено більш як 40 заходів. Найвищу ефективність супроводу забезпечили такі форми та методи, як: наукове консультування, тренінги, семінари-практикуми, форуми, під час яких проводилися ділові ігри, майстер-класи, презентації кращого досвіду, педагогічні технопарки.

Педагогічні парки освітніх інновацій (технопарки) – одна із оригінальних форм науково-методичної роботи з кадрами, педагогічної взаємодії на засадах мережевої системи методичної діяльності. Їхня тематика надзвичайно різноманітна. Одна із актуальних тем – освітні округи, науково-методичний супровід їхньої діяльності. Ідея проведення педагогічних технопарків як добровільного творчого об'єднання суб'єктів освітньої діяльності для здійснення практико-орієнтованих досліджень, пошуку шляхів розв'язання проблем через інтеграцію та взаємодію спрямована на вдосконалення координаційної, сервісної функції та науково-методичного супроводу інноваційних процесів в освіті. Їх структура – студії, прес-центри, консультативні центри – у поєднанні з соціально-педагогічною системою освітніх округів передбачає залучення до інноваційних управлінських процесів педагогічного та методичного загалу і громадськості. На базі педагогічних студій, зазвичай, демонструються зразки інноваційної продукції, репрезентується досвід роботи з актуальних проблем освіти, зразки новацій у проектувальній педагогічній практиці тощо. Центрами їхньої підготовки та проведення, переважно, є базові навчальні заклади округу. Така спільна діяльність керівних і методичних кадрів сприяє формуванню науково-методичної культури на пріоритетних принципах, зокрема:

- *принцип пріоритетів* компетентісно орієнтованої освіти, що відображають тенденції розвитку, слабкі сторони та підходи у розв'язанні проблеми;
- *принцип мотивації* всіх проявів управлінської, науково-методичної культури, підтримання цієї мотивації та ініціативи, соціального партнерства і творчості;
- *принцип відкритості* в діях менеджменту, довіри і лідерства, взаємодії між лідерами-організаторами педагогічного парку «Освітні інновації».

Різноплановість досліджень і методичних знахідок з означеної проблематики представлено у матеріалах обласного форуму «Освітні системи округу: принципи формування, досвід та проблеми функціонування», проведеного у листопаді 2012 року.

Отже, у своїй діяльності колектив Донецького інституту післядипломної педагогічної освіти продовжує й надалі розвивати освітні округи як інноваційну модель управління. Цей напрям пов'язується з розширенням і збагаченням змісту корпоративної взаємодії педагогічних та керівних кадрів з методичними службами, створенням оптимальних умов для їхнього творчого розвитку і саморозвитку.

Література

1. *Кремень В.Г.* Філософія національної ідеї. Людина. Освіта. Соціум / В.Г. Кремень. – К.: Грамота, 2010.
2. *Пастовенський О.В.* Оптимізація мереж загальноосвітніх навчальних закладів: Навчальний посібник / О.В. Пастовенський, М.М. Осадчий. – К.: Поліграфкнига, 2010. – 112 с.
3. *Постанова* Кабінету Міністрів України від 27.08.2010 р. №777 «Про затвердження Положення про освітній округ» [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/777-2010-p>
4. *Освітня* система округу: принципи формування, досвід та проблеми функціонування // Матеріали форуму в м. Донецьку, 15 листопада 2012 року. – Донецьк: Витоки, 2012. – 120 с.
5. *Олійник В.* Післядипломна педагогічна освіта: місія і стратегія розвитку // Освіта України. – 2010. – 23 квіт. (№30). – С. 6.

Анотації

Олексій ЧЕРНИШОВ, Лідія ЧЕРНИКОВА **Формування системи науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів**

У статті проаналізовано систему науково-методичного супроводу діяльності освітніх округів Донецької області. Розглянуто організаційно-функціональну модель обласної освітньої мережі, що орієнтована на мережеву взаємодію її суб'єктів: експериментальних майданчиків, шкіл-лабораторій, обласних базових шкіл, обласних мережевих шкіл тощо. Представлено досвід роботи з педагогічними кадрами в системі післядипломної освіти, зокрема на основі модульного принципу побудови освітніх програм.

Ключові слова: освітні округи, науково-методичний супровід, модель освітнього округу, мережева інфраструктура, координаційна функція.

Алексей ЧЕРНЫШОВ, Лидия ЧЕРНИКОВА **Формирование системы научно-методического сопровождения деятельности образовательных округов**

В статье проанализирована система научно-методического сопровождения деятельности образовательных округов Донецкой области. Рассмотрено организационно-функциональную модель областной образовательной сети, которая ориентирована на сетевое взаимодействие её субъектов: экспериментальных площадок, школ-лабораторий, областных базовых школ, областных сетевых школ и т.п. Представлен опыт работы с педагогическими кадрами в системе последипломного образования, в частности на основе модульного принципа построения образовательных программ.

Ключевые слова: образовательные округа, научно-методическое сопровождение, модель образовательного округа, сетевая инфраструктура, координационная функция.

Oleksiy CHERNYSHOV, Lidiya CHERNIKOVA

Formation of system of scientific and methodological maintenance of the educational districts' activities

The article deals with the analysis of the system of scientific and methodological maintenance of the educational districts' activities in Donetsk region. The organizational and functional model of the regional educational network that is oriented on the networking of its subjects: experimental

areas, school-laboratories, regional basic schools, etc. is described. The experience of the work with the teaching staff in the system of the postgraduate education on the basis of the modular principle of creation of educational programs is described.

Keywords: *educational districts, scientific and methodological maintenance, model of educational district, networking infrastructure, coordination function.*

ПОДІЇ. ЗАХОДИ. ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Юних журналістів Донеччини почув «Голос України»

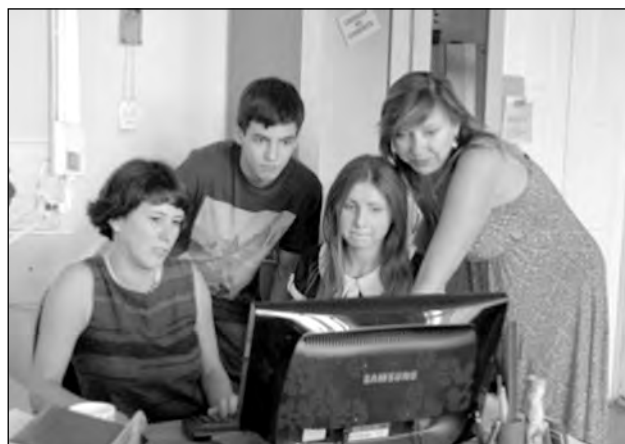
У червні 2013 року четверо юних журналістів – Валерія Лугінець, Ніна Сьомкіна, Ольга Воробйова, Артем Попов та їх керівник Олена Генріхівна Іщенко, учитель світової літератури і редактор шкільної газети «Пчёлк@-nvk», пройшли одностипенне стажування у редакції Всеукраїнської газети «Голос України» в Києві.

Дякувати за цю можливість варто Л.В. Куц, власному кореспонденту газети Верховної Ради «Голос України» в Донецькій області, члену журі обласного етапу турніру юних журналістів на Донеччині. Під час обговорення шляхів вдосконалення практичних навичок команд базових обласних закладів Ліна Володимирівна запропонувала стажування в головній редакції газети – як цікаву та перспективну форму «занурення» в журналістську дійсність.

Першим випробувати нову форму роботи Студії юних журналістів пощастило команді Красноармійського навчально-виховного комплексу. Звичайно, прожити один день життям справжньої редакції – хто від такого відмовиться?

Сергій Едуардович Демський, заступник головного редактора газети «Голос України», ознайомив юних донеччан із концепцією видання, розповів про специфіку газети і її спрямованість. На запитання, що цікавили учнів, він відповідав терпляче і докладно. Школярі були присутні на «планерці» та мали змогу побачити роботу журналістів, її темп і чіткість. Вони були вражені організацією засідання. «Я гадала, що у редакціях великих видань «стоїть справжня спека», журналісти кричать, перебивають одне одного, – як ми, коли готуємо новий випуск шкільної газети», – поділилась своїми враженнями Ольга Воробйова. Артем Попов наголосив на тому, що мова журналістів грамотна, літературна.

Щоб спробувати себе в роботі, команда розділилась. Двоє випускниць пішли до репортерського відділу, де одразу отримали від його завідувачі, Ольги Вауліної, завдання – написати репортаж про надзвичайно актуальну для них подію – складання ЗНО. Двоє інших юнкорів стали працівниками редакторського відділу. Під керівництвом завідувачі відділом, Анни Луканської, Артем редагував замітку на кримінальну тему, а Ольга добирала заголовки

до матеріалів. Стажери з роботою впоралися, але сказали, що це не так просто, як здавалося спочатку. Потім вони поспілкувалися з членами редакції, від яких почули багато цікавого. Наприклад те, що журналіст має не тільки здобути матеріал, а й цікаво його викласти. Ольга Вауліна запитала, чи охоче діти пишуть шкільні твори, чи роблять це самостійно. «Уявіть собі, вам доведеться це робити два-три рази на день, тому важливою є практика».

На завершення гостинні господарі влаштували команді з Донеччини екскурсію Києвом – зайшли на оглядовий майданчик Золотих воріт Ярослава Мудрого, піднялись дзвіницею Софійського собору, прогулялися Хрещатиком, придбали сувеніри на Андріївському узвозі.

Вражень, матеріалу для роботи і роздумів у юних журналістів Красноармійського навчально-виховного комплексу – сила-силенна! Те, що їм випав шанс «зануритися» у роботу редакції серйозного видання – це справжній подарунок і важлива мотивація для подальшої цілеспрямованої діяльності в межах турніру юних журналістів.

*Олена Іщенко, редактор ШГ «Пчёлк@-nvk»
За інф. офіційного сайту Донецького ОІППО*